

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 23960

гр. София, 18.11.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в закрито заседание на 18.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

като разгледа дело номер **4274** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданския процесуалния кодекс (ГПК), във връзка с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по молба на Напоителни системи ЕАД, ЕИК:[ЕИК], подадено чрез адв. Г. Г., за изменение на Решение № 19657 от 11.10.2024 г. по адм. дело № 4274/2024г. на Административен съд София - град, Трето отделение, 10 състав, в частта за разноските.

В молбата е посочено, че заплатеното адвокатско възнаграждение е определено на базата на свободно договаряне и при най-ниска предложена оферта от адвоката. Определено е на базата на материалния интерес на спора и подготовката за защита, като същото е уговорено и заплатено предварително и не подлежи на връщане, независимо от развитието и изхода на делото. Поради това същото няма как да отговаря на броя на проведените съдебни заседания и на доказателствените искания, които са силно зависими и от защитата на насрещната страна. Отделно от това се посочва, че съобразявайки Решение на СЕС по дело С-438/22 всеки национален съд може да приложи ограничението по чл.78, ал.5 ГПК, но само след като установи, че трудът на адвоката е бил съществено надценен, което в настоящия случай не е така. В тази връзка се претендира присъждането на адвокатски хонорар в размер на 14 400лв. На основание чл. 248, ал. 2 от ГПК, на ответника е предоставен срок за отговор, като е постъпило становище за неоснователност на молбата за изменение на решението в частта за разноските; иска се същата да бъде оставена без уважение; посочва, че делото не разкрива фактическа и правна сложност, пред АССГ са депозирани 24 броя жалби с еднотипно съдържание срещу решения, с които се съгласува проведена обществена поръчка и се налага финансова корекция по позиции, поради установени нарушения на ЗОП; съдебните състави са се произнасяли в едно съдебно заседание и без събиране на други доказателства, извън наличните по адм. преписка. Позовава се и на решение по дело С-438/2022 г. от 25.01.2024 г. на СЕС и претендира, че

националният съд не е обвързан с минималните размери на адвокатските възнаграждения, установени в Наредба № 1 от 09.07.2004г.

Съдът намира, че искането за изменение на решението в частта му за разноските е подадено от процесуално легитимирана страна и при спазване на срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК, като наред с това в хода на съдебното производство е представен списък на претендираните разноски, следователно същото е процесуално допустимо.

Производството по адм.дело № 4274/2024 г. е образувано по жалба на Напоителни системи ЕАД, ЕИК:[ЕИК], срещу Решение № 03– РД/5884/07.12.2023г. на заместник изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, в частта на т.П от решението, с която на „Напоителни системи“ ЕАД е наложена финансова корекция в размер на 10 на сто от разходите, поискани от бенефициента за възстановяване по договора за възлагане на обществена поръчка с предмет: „Избор на изпълнители за извършване на строително-монтажни работи на хидромелиоративни съоръжения, собственост на „Напоителни системи“ ЕАД, по подмярка 4.3 „Инвестиции за развитие, модернизация или адаптиране на земеделска и горска инфраструктура“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ по ПРСР 2014-2020г. по обособена позиция № 18 „Реконструкция на Главен тръбопровод № 6 в землището на [населено място] и [населено място], община „Дупница“, „Напоителни системи“ ЕАД, клон „Струма – Места“.

С Решение № 19657 от 11.10.2024 г., постановено по същото дело, съдът е отменил оспорвания административен акт и осъдил Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на Напоителни системи ЕАД, ЕИК:[ЕИК], сумата от 11 408.21лева разноски по делото, като от тях 1408.21 заплатена държавна такса и 10 000 лв адвокатско възнаграждение. Уважено е възражението на ответника за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, като не е присъден целият претендиран размер от 14 400 лева адвокатско възнаграждение.

По делото са налични доказателства за реалното заплащане от жалбоподателя Напоителни системи ЕАД на адвокатски хонорар на адв. Г. в размер на 14 400лв. – договор за правна защита и съдействие от 11.12.2023 г., платежно нареждане за сумата от 14 400 лв., изхождащо от Напоителни системи ЕАД, както и фактура с начислен на отделен ред данък в размер на 2400 лв. с доставчик Еднолично адвокатско дружество Г. и получател Напоителни системи ЕАД.

Съгласно приетото с решение на Съда на ЕС по дело С-438/2022 г. от 25.01.2024 г., член 101, параграф 2 ДФЕС, във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС, трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, нарушава забраната по член 101, параграф 1 ДФЕС, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба, включително когато предвидените в тази наредба минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги. В цитираното преюдициално решение на СЕС е подчертано изрично, че неприложимостта на наредбата не рефлектира по никакъв начин в отношенията между адвоката и неговият представител. Следователно, съдът не е обвързан с договорения между адвоката и неговия клиент размер на адвокатското възнаграждение.

Съдът счита, че в случая не е налице основание за изменение на решението в посока увеличаване размера на присъдените разноски за адвокатско възнаграждение до поискания размер от жалбоподателя от 14400 лв. Съдът е присъдил сума близка до

договорената между страните, която счита са съразмерна и справедлива, с оглед правната и фактическа сложност на делото, броя на проведените открити съдебни заседания (едно), които също са от значение при преценката относно обема на предоставената от адвоката услуга и времето, което същият е вложил в предоставената защита по делото, независимо че не е предварително ясно какъв ще бъде той.

Предвид изложеното искането на дружеството за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

Волен от горното и на основание чл. 248, ал. 3 ГПК, във вр. чл. 144 АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 10-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Напоителни системи ЕАД, ЕИК:[ЕИК], подадено чрез адв. Г. Г., за изменение Решение № 19657 от 11.10.2024 г. по адм. дело № 4274/2024 г. на Административен съд София - град, Трето отделение, 10 състав, в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.